

Small-scale Specially Protected Areas of the Pilsen Region
Kleinflächige besonders geschützte Gebiete des Pilsner Bezirks

Maloplošná zvláště chráněná území Plzeňského kraje

Obsah

	Předmluva	str. 1
	Úvod	str. 2
	Lesní území	str. 8
	Louky a pastviny	str. 34
	Rybníky	str. 42
	Geologické lokality	str. 46

Přátelé,

pracovníci oddělení ochrany přírody Krajského úřadu Plzeňského kraje pro vás připravili další drobnou publikaci. Jmenuje se Maloplošná zvláště chráněná území Plzeňského kraje a obsahuje úplný seznam chráněných území v Plzeňském kraji.

Chráněná území byla vyhlášována za působnosti různých právních předpisů v posledních zhruba sto letech. V roce 1933 bylo vyhlášeno více než deset chráněných území, další větší množství bylo vyhlášeno po přijetí zákona o ochraně přírody č. 40/1956 Sb. Jednotlivé výnosy o vyhlášení byly poplatné době a příslušným zákonům. Oddělení ochrany přírody si dalo za úkol postupně jednotlivá chráněná území přehlásit tak, aby jejich územní vymezení i ochranné podmínky odpovídaly současným podmínkám. Po administrativní stránce budeme mít proto chráněná území po nějaké době v souladu se zákonem č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, a za to patří pracovníkům ochrany přírody dík.

Podstatné však je zajištění ochrany rostlinných a živočišných společenstev přímo v chráněných územích tak, aby byly zachovány v dobrém stavu. Někde se to daří a vzácné a ohrožené druhy se mohou rozšiřovat zpět do volné přírody, jiné druhy mají chráněná území jako svou poslední štaci, v které živoří, nebo nám zmizí úplně. Přejme si, aby posledně jmenovaných případů bylo co nejméně a ať se nám chráněné rostlinné a živočišné druhy z rezervací co nejvíce vracejí do volné přírody a prosperují.

Ing. Petr Smutný

člen Rady Plzeňského kraje pro oblast životního prostředí a zemědělství

Drahotínský les

Kategorie: přírodní rezervace
Výměra: 12,61 ha
Nadmožská výška: 485–525 m
Chráněno od roku: 1987
Území obce: Poběžovice, Drahotín, Hvoždany

Drahotínský les leží na zalesněném pahorku nazvaném Skalky cca 1,5 km jihozápadně od obce Drahotín a 2 km severozápadně od obce Poběžovice. Přírodní rezervace se rozkládá na hřebtu budovaném serpentinitem (hadcem), který v severozápadní části tvoří mohutný skalní výchoz o celkové délce 250–270 m a šířce až 30 m. Skalky dosahují výšky kolem 5–6 m.

Území je význačné především jako naleziště vzácné flóry vázané na hadce, kterou zastupují chráněné rostliny sleziník hadcový (*Asplenium cuneifolium*) a sleziník nepravý (*Asplenium adullerinum*). Z důvodu výskytu vzácného sleziníku nepravého bylo toto území zařazeno mezi evropsky významné lokality.

Hadcové skalky jsou porostlé borovým lesem

Sleziník nepravý (*Asplenium adullerinum*) roste na hadcích, vyznačuje se dvojitou barvou listového vrřetena

Hadec (serpentinit) je hornina, která vznikla přeměnou silně bazických vyvřelých hornin. Má vysoký obsah hořčíku, obvykle i značné množství některých kovů, působících ve vyšších koncentracích na většinu organismů toxicky. Obtížně zvětrává. Přežívají na něm k hadci tolerantní konkurenčně slabší druhy. Některé z nich, např. sleziník nepravý (*Asplenium adullerinum*), rostou pouze na hadcovém podkladu.

Fajmanovy skály a Klenky

Kategorie: přírodní rezervace
Výměra: 29,35 ha
Nadmožská výška: 688–778 m
Chráněno od roku: 1955
Území obce: Čížkov

Chráněné území se nachází na jihozápadních svazích kolem Fajmanovy skály (770,3 m) asi 3 km západně od obce Nové Mitrovice. Morfologii území výrazně ovlivňuje mohutný buližníkový suk dlouhý 100–120 m a vysoký 5–7 m. Jeho úpatí je pokryto kamenným mořem. Posláním rezervace je ochrana zbytků reliktních borů a jedlobučin. Na buližníkových skalách a sutích rostou reliktní bory s borovicí lesní a s přimíšenou břízou bradavičnatou a jeřábem ptačím. V okolí buližníkových výchozů bývaly původně kyselé smrkové bučiny s dosud hojným výskytem jedle bělokoré. Dřevinnou skladbu zde v minulosti výrazně narušil vysazovaný smrk ztepilý a nepůvodní modřín evropský. Pozoruhodný je výskyt několika ohrožených druhů hub, četné jsou korovité a lupenité lišejníky na skalách a sutích. Holosečný způsob hospodaření a vysoké stavy zvěře (především jelena evropského) omezily možnosti obnovy porostů bukem a jedlí. Cílem lesnického hospodaření v této oblasti je proto především usměrnění vývoje ekosystému k přirozené dřevinné skladbě, podpora přirozené obnovy jedle a buku.

Holubinka vlnokobará (*Russula emeticolor*) patří k ohroženým druhům naší mykoflóry, foto R. Fellner

Terčovka *Parmelia stygia* patří do skupiny lišejníků s arko-alpínským typem rozšíření

Na západně orientovaných svazích vystupují buližníkové skalky